

ARXIV

DEL

CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

FUNDAT L'ANY 1910

Nº 114 QUARTA ÈPOCA

GENER-DESEMBRE 2008

ELS MELINDROS (SANT LLORENÇ DEL MUNT)

Per Òscar i Albert MASÓ GARCIA

En el darrer i més elevat "pis" de cingles de la popular i estimada Mola hi ha unes roques que en Josep Barberà i Suqué, en el seu llibre *Sant Llorenç pam a pam* (Operació entre rius), anomena Els Melindros i que estan formades per tres monòlits situats just al cantó nord-est i a tocar de l'allargassada i aèria agulla de la Miranda dels Cavalls. Aquestes agulles són poc altes i força assequibles, però la seva situació aèria, la frondosa i bonica vegetació que les envolta i els extensos i preciosos paisatges que dominen fan d'aquestes talaies uns miradors excepcionals.

Per sort per als escaladors intrèpids i amants de les grimpades a monòlits rocosos, més al nord d'aquests tres Melindros "originals" s'alcen tres agulles més que estan a tocar de les cingleres que s'estenen vers el nord i que queden interrompudes per la pronunciada canal o camí dels Melindros o del Melindro. Aquestes agulles són força destacables i probablement van ser ascendides fa anys, tot i que no apareixen en el "Pam a pam" d'en Barberà ni hi ha cap referència prou explícita que les identifiqui en la crònica d'algun butlletí antic. Per tant, els suposats primers escaladors, ben posteriors a les èpoques dels pioners grimpaires del massís de Sant Llorenç del Munt, les han batejat segons el seu criteri i suposant que feien la primera ascensió coneguda a aquestes desconegudes roques (fins fa relativament poc temps) que amplien la regió dels Melindros.

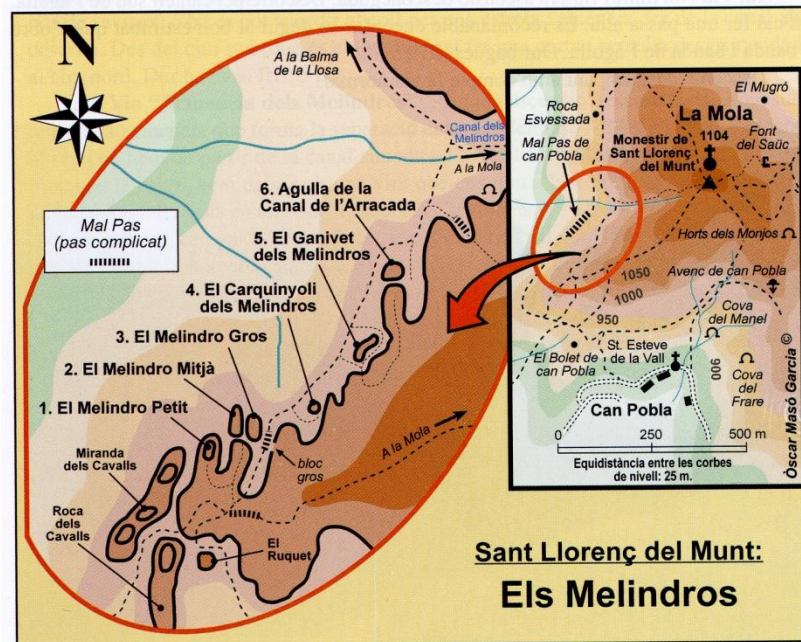
A continuació us descrivim algunes vies d'escalada que solquen els monòlits dels Melindros tot advertint-vos que es tracten d'ascensions clàssiques i d'aventura, poc equipades i curtes, recomanables per als col·leccionistes d'agulles santllorentines i que realment estimin aquest preuat massís. No us oblideu mai que us trobeu en un Parc Natural i que cal complir les normes de respecte i cura envers la Natura. En aquest sentit, la regulació d'escalada vigent permet escalar durant tot l'any en la regió dels Melindros. Eviteu, així sí, dies freds o humits. Que tingueu un profitós àpat de Melindros!

Agulles i cingles dels Melindros vistos des del camí de la Balma de la Llosa. Foto: Conxita Garcia Pérez.

SITUACIÓ

En el següent mapa s'indica la situació de la regió dels Melindros, força propera al cim de La Mola. Podem accedir a elles des de la Balma de la Llosa travessant el camí o canal dels Melindros en direcció sud o bé des dels Cingles dels Cavalls per sobre del cingle a través de corriollets i canals en direcció nord.

Mapa de situació i accés als Melindros. Autor: Òscar Masó Garcia.

SIMBOLOGIA DELS CROQUIS

En el següent requadre es mostra la simbologia emprada per representar les assegurances reflectides en les vies d'escalada. Cal dir que només s'indiquen els arbusts on s'estableixen les reunions intermèdies o cimals, i no els que ens podem trobar durant l'escalada.

SÍMBOLS

- Espit
- Pont de roca
- Arbust

AGULLES I VIES D'ASCENSIÓ

1. EL MELINDRO PETIT

Bufona agulleta de formes arrodonides i que té el cim partit per una bona bretxa. Està emplaçada aèriament sobre d'un cingle abocat vers el Mal Pas de Can Pobla per la seva cara oest.

1a. Via Normal: Primera ascensió desconeguda. Discorre pel cantell sud de l'agulla, on cal fer una passa alta. És recomanable encordar-se degut al bon estimbat que s'obre a banda i banda de l'agulla. Dur bagues. III°, 5 m.

Descens: desgrimpant amb compte la via normal.

Oscar Masó dalt de l'aeri i bufó Melindro Petit. Foto: Albert Masó García.

2. EL MELINDRO MITJÀ

Grossa talaia d'altres parets situat a l'est del Melindro Petit i més avançat cap al nord.

2a. Via Normal: Primera ascensió desconeguda. Consisteix en fer una aèria passa des del cingle. És recomanable encordar-se degut als estimbats existents. Dur bagues. II°, 5 m.

Descens: desfent el salt des del cingle fent una curta grimpada de II°.

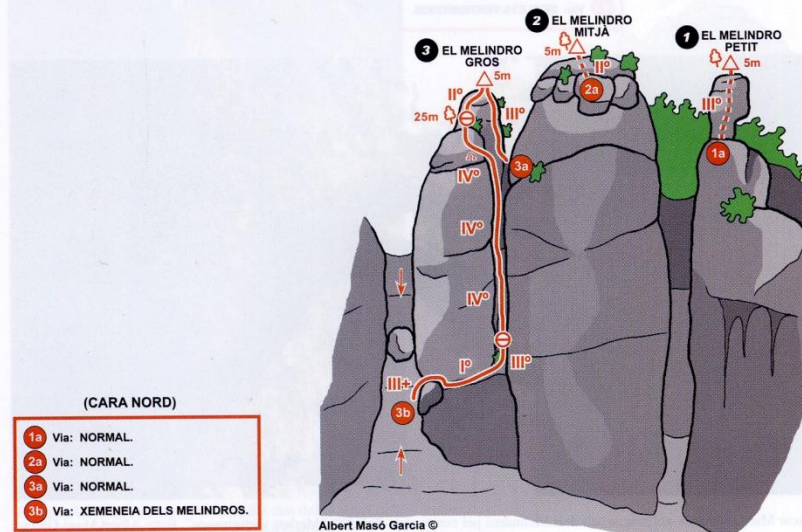
3. EL MELINDRO GROS

Està compost per dos cims enclotats entre la cara est del Melindro Mitjà i una estreta canal que comunica el camí inferior que voreja la base dels cingles amb la part superior dels cingles dels Cavalls (aquesta canal presenta un pas un xic complicat al seu inici consistent en superar un gros bloc mitjançant una grimpada).

3a. Via Normal: Primera ascensió desconeguda. Es pot fer des del cim del Melindro Mitjà, havent de desgrimpar un xic fins accedir al coll de l'agulla i passar a aquesta ajudant-nos de savines, o bé es pot accedir al coll per una estreta xemeneia des de la canal abans descrita. Des del cim sud (que és el més alt) cal fer una curta i senzilla desgrimpada fins al cim nord. Dur bagues. III°, 5 m.

3b. Via "Xemeneia dels Melindros": Primera ascensió desconeguda. Aquesta via recorre la xemeneia que forma la separació entre el Melindro Mitjà i el Gros. Per accedir al seu peu hem de partir de la canal situada a l'est del Melindro Gros; just sota del gran bloc que la barra, hem de seguir una vira que ens duu a la xemeneia mitjançant un pas atlètic inicial. Reunits en un boix, s'ascendeix la xemeneia en franc ramonatge amb bona roca en general, cercant la part més estreta (situada cap al nord) i arribant al cim inferior del Melindro Gros, recomanant de fer reunió en el collet entre les dues puntes, on hi ha una bona savina. Via desequipada però ben assegurable amb aliens, un "cordino" per pont de roca, algun clau tipus "V" o "U" i bagues. Recomanable i molt clàssica. IV°, 25m.

Descens: desgrimpant amb compte la via normal.

4. EL CARQUINYOLI DELS MELINDROS

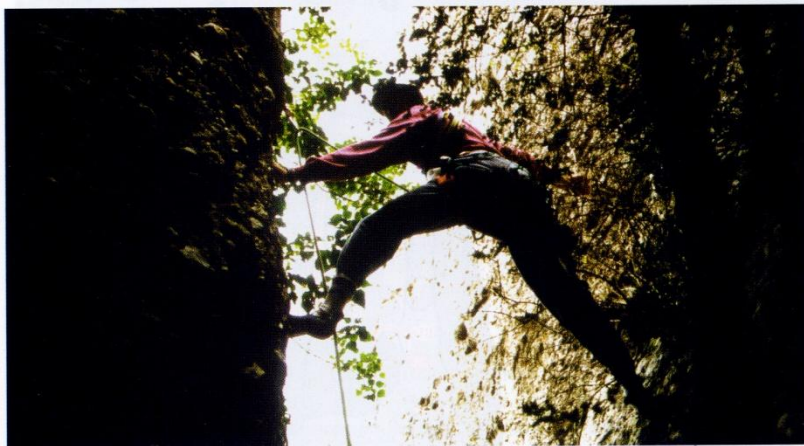
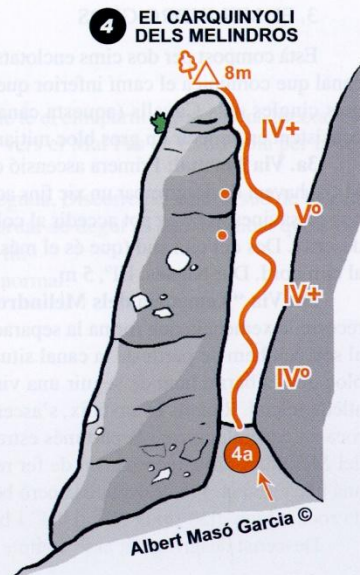
Agulla esvelta que queda amagada pels arbres i molt a prop dels cingles. En la primera ascensió documentada es va trobar una baga vella al cim, però no se sap quins van ser els primers a escalar-la ni per on van pujar.

4a. Via "Merlets vertiginosos": Oberta des de baix per Martí Puig i Uri l'any 1990. Puja pel cantó de l'agulla que mira al cingle fent un ramonatge força obert i delicat amb roca descomposta a l'enganxar-se a l'agulla. Equipada amb dos espits ("U" opcional). Dur bagues. V° (IV+ obligat), 8 m.

Descens: COMPTE! es rapela des d'una baga situada en un tronc d'heura que cal verificar si és prou ferm. Si no ens en fiem, es pot despenjar a l'escalador pel cantó oposat per on ha pujat.

(CARA SUD-EST)

4a Via: MERLETS VERTIGINOSOS.

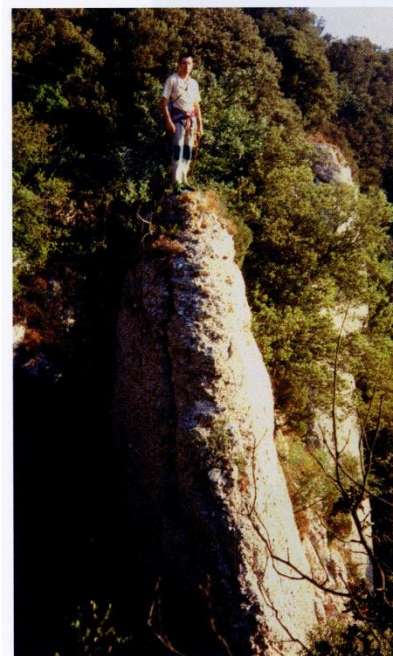
Oscar Masó ascendint el Carquinyoli dels Melindros pel ramonatge de la via "Merlets vertiginosos". Foto: Albert Masó García.

5. EL GANIVET DELS MELINDROS

Esmolat agullot que passa força inadvertit entre les cingleres i que té una atractiva paret oest. Des del coll no és gaire alt però és difícil d'ascendir per tot arreu.

5a. Via Normal: Primera ascensió coneguda el dia 12-3-1994 per Ernest, Òscar i Albert Masó. Des del coll de l'agulla cal situar-se sobre d'una plataforma i flanquejar precàriament cap a l'esquerra fins abastar un díedre que ens duu a l'esmolada aresta sud de l'agulla. Trams de roca descomposta. Via desequipada. Recomanable dur algun clau variat i bagues. Abans del cim hi ha una ferma savineta amb baga des d'on s'estableix la reunió cimbal. V°, 10 m.

5b. Via "Encastament": Oberta des de baix per Joan Armengol Comas i Albert Masó García el dia 30-7-1998. Recorre de dalt a baix una estreta xemeneia situada a la cara sud de l'agulla i que rau a la via normal. Inici sostingut i difícil. Roca variable. Via desequipada. Cal dur un empotrador o friend gros i bagues. V°, 10 m.

(CARA SUD-EST)

5a Via: NORMAL.

5b Via: ENCASTAMENT.

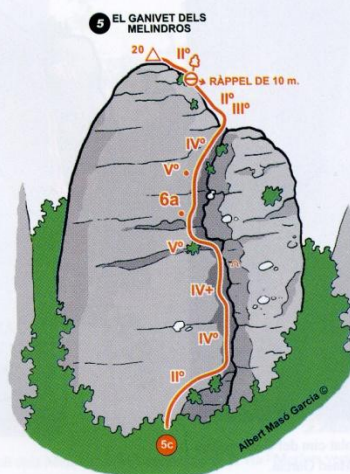
En Joan Armengol gaudint de l'esmolat cim del Ganivet dels Melindros. Foto: Albert Masó García.

5c. Via "Get Back": Oberta des de baix per Òscar i Albert Masó Garcia el dia 8-5-2010. Remunta la cara oest de l'agulla iniciant l'ascensió per un estret encastament que deriva en passos de placa i dièdre atlètics. Roca bona en general menys al capdamunt. Via salvatge i vertical. Recomanable dur un universal, una "U" i bagues. 6a (V° obligat), 20m.

Descens: fent un ràpel de 10 metres des de la savina sub-cimal cap al coll de l'agulla.

Albert Masó obrint la lògica via "Get Back" al Ganivet dels Melindros. Foto: Òscar Masó Garcia.

(CARA OEST)

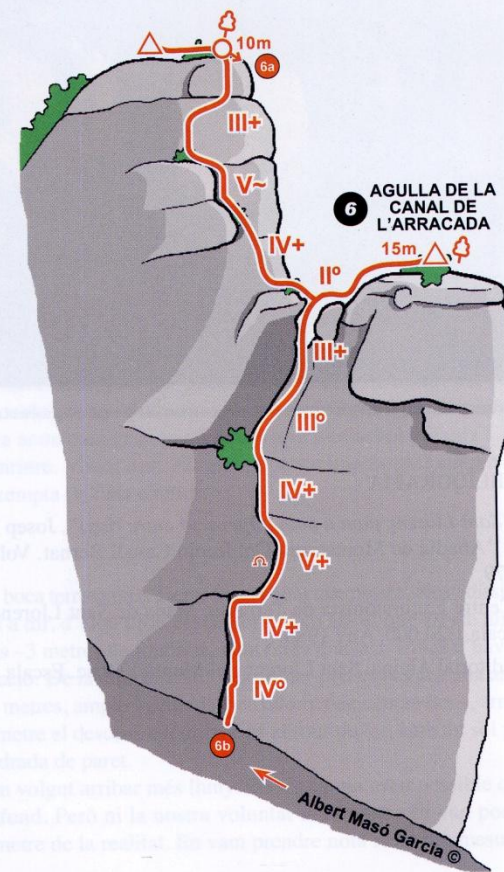
5c Via: GET BACK.

6. AGULLA DE LA CANAL DE L'ARRACADA

Agulla situada a mig aire del cingle que queda just al nord del Ganivet dels Melindros, formant una estreta cresta descendent vers el nord. És esmolada i aèria.

6a. Via Normal: Primera ascensió coneguda el dia 28-3-2005 per Òscar Masó Garcia. Des del cim del cingle cal fer un ràpel d'uns 10 metres fins el penjat coll de l'agulla i des d'allí passar fàcilment al seu cim. Dur bagues. Retorn al capdamunt del cingle mitjançant la corda del ràpel.

6b. Via "Rústik Line": Oberta des de baix per Òscar i Albert Masó Garcia el dia 30-10-2005. Primer va a buscar el coll de l'agulla des del seu vessant est mitjançant un encastament amb un pas explosiu i delicat; reunits al cim de l'agulleta, se segueix pujant pel cantell nord del cingle amb passos finets. Roca variable. Via gairebé desequipada. Cal dur friends grossos, bicoins, un universal i bagues. V+, 25m.

(CARA NORD-EST)

6a Via: NORMAL.

6b Via: RÚSTIK LINE.

Des dels Melindros es pot gaudir dels darrers rajos solars del dia que il·luminen el cim de La Mola. Foto: Albert Masó Garcia.

BIBLIOGRAFIA

- "*Sant Llorenç pam a pam (Operació entre rius)*". Josep Barberà i Suqué. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Col·lecció Cavall Bernat. Volum nº 6. Barcelona, febrer de 1979.
- Centre Excursionista de Terrassa. Mapa de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Escala 1:20.000. Any 1988.
- Editorial Alpina. Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Escala 1:10.000. Edició 2003.